

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 listopada 2013 r.,
skargi [...] T. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 marca 2012 r., sygn. akt I [...] Ca [...], wydanego
w sprawie z powództwa B. Z.
przeciwko [...] T. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
o zapłatę,

1) odrzuca skargę,

2) zasądza od [...] T. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz powódki B. Z. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga pozwanej [...] T. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 marca 2012 r. Oraz wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 20 września 2006 r.

Skarżąca spółka wywodziła, że w wykonaniu obowiązku uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody zgłosiła dowody zawarte w aktach sprawy oraz potwierdzenia przelewu kwot pieniężnych, które pozwana zmuszona była przekazać powódce B. Z.. Dodatkowo skarżąca wniosła o przeprowadzenie dowodów z akt spraw Sądu Rejonowego w K. I C [...] oraz I C [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest uzyskanie prejudykatu umożliwiającego dochodzenie roszczeń odszkodowawczych za szkodę wyrządzoną jurysdykcyjną działalnością sądów powszechnych (art. 417¹ § 2 k.c.).

W myśl art. 424⁵ § 1 k.p.c., do elementów konstrukcyjnych skargi należą: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przytoczenie i uzasadnienie podstaw skargi, wskazanie przepisu prawa z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie powstania szkody w wyniku wydania zaskarżonego orzeczenia, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w innym trybie nie było i nie jest możliwe, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Skarga jako nadzwyczajny środek zaskarżenia jest instrumentem wysoce sformalizowanym. W orzecznictwie podkreśla się, że zasadą jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie wymagania konstrukcyjne skargi określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2012 r., I CNP 14/12, niepubl.).

Wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. niezbędne elementy skargi muszą wystąpić kumulatywnie, a ewentualny brak jednego z nich jest nieusuwalny i powoduje konieczność odrzucenia skargi bez wdrożenia postępowania naprawczego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV CNP 23/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05, niepubl.).

W złożonej skardze brak jednoznacznego wskazania wysokości powstałej na skutek wydania zaskarżonych wyroków szkody. Za niewystarczające należy uznać określenie w nagłówku skargi wartości przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2012 r., IV CNP 46/12, niepubl.).

W orzecznictwie panuje jednolity i ugruntowany pogląd, że dla uprawdopodobnienia wystąpienia szkody niezbędne jest między innymi wyraźne określenie wysokości szkody (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012 r., IV CNP 20/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2012 r., IV CNP 26/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2012 r., III CNP 21/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2012 r., V CNP 100/11, niepubl.).

Należy też dodać, że w skardze nieprawidłowo wskazano dowody mające wykazać powstanie szkody. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że dowodu w sprawie cywilnej nie mogą stanowić akta konkretnej sprawy, tylko szczegółowo wymienione dokumenty zawarte w tych aktach (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2013 r., III CSK 6/13, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., IV CSK 142/11, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2008 r., III CSK 344/07, niepubl.). Do skargi nie dołączono dowodów wpłat dokonanych na rzecz powódki przez skarżącą. Nie jest zadaniem Sądu Najwyższego poszukiwanie za skarżącą dowodów powstania szkody.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na mocy art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 k.p.c. oraz art. 424¹² i §13 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 67 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ... (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., Nr 461).

aw

es